

بیمارستان میلاد اصفهان
ISFAHAN MILAD HOSPITAL

شماره تماس بخش نازایی
03135130530

IMH.PE.IVF.06/01

شرایط دهنده تخمک:

۱. سن ۲۱-۳۴ سال
 ۲. ترجیحا دارای سابقه بارداری و تولد زنده
 ۳. سالم از نظر جسمی و روحی و سایر بیماریها مخصوصا بیماریهای عفونی
 ۴. تستهای غربالگری سالم از نظر هپاتیت B، هپاتیت C، ایدز، سیفلیس، عفونتهای منتقله از راه جنسی، آزمایش خون از نظر تالاسمی و گروه خونی
 ۵. داشتن ذخیره تخمدانی کافی
- در کشور ما شرایط دیگری که مطابق با شرع باشد نیز لازم است.

لازم است زوجی که می خواهند با روش اهدای تخمک تحت درمان قرار گیرند، تحت مشاوره باشند و تمام جوانب این کار اعم از مسائل روحی، روانی و سایر مسائل را در نظر بگیرند و با آگاهی کامل درمان را آغاز کنند. همچنین فرد دهنده تخمک باید نسبت به تمام مراحل آگاهی کافی داشته و رضایت کتبی خود را اعلام کند.

بزرگ ترین باور نادرست عده ای این است که تصمیم گیری برای اهدای تخمک ها و لقاح جنین با تخمک های

اهدایی را ساده تلقی می کنند. تمامی اهدا کنندگان باید از نظر پزشکی و فیزیولوژیکی کاملا ارزیابی شوند. اهدا کننده باید از نظر زمانی متعهد باشد و بخواهد تا تحت روند درمانی IVF قرار گیرد که شامل تزریقات روزانه، نظارت های اولتراساندی و سرانجام گردآوری تخمک ها تحت بی هوشی انجام می شود. اهدا کننده گان آینده نگر باید مشاوره شوند، زیرا هم پیچیدگی های درمانی نادر است و هم تحریک بیش از حد تخمدان ها بر سه تا پنج درصد از اهدا کنندگان تاثیر می گذارد. دریافت کننده گان نیز مشاوره می شوند. این عمل تصمیم بسیار بزرگی است و اغلب زوج ها برای کنار آمدن با تخمک اهدایی به مشکل بر می خورند. امکان دارد والدین نگران باشند که استفاده از سلول های جنسی اهدا کننده بر رابطه ی آنان با فرزندان تاثیر می گذارد، اما این موضوع حقیقت ندارد. آنچه مهم است، ژنتیک نیست، بلکه پرورش بچه است.

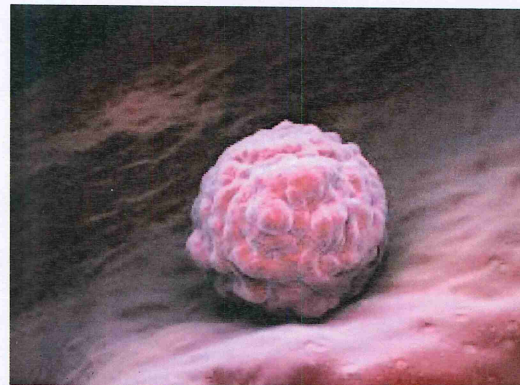
بارداری با استفاده از

تخمک اهدایی

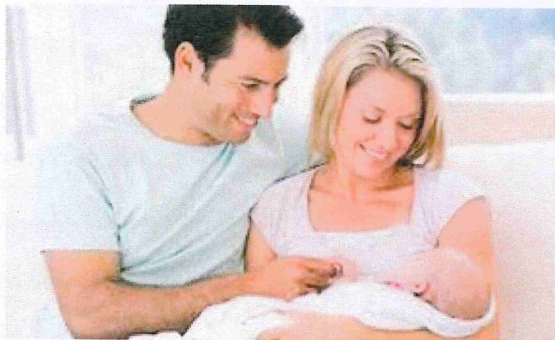
در بعضی موارد علل ناباروری به گونه ای نیست که با تجویز دارو یا روش های پیشرفته درمان ناباروری بتوان آنها را رفع کرد. برای مثال برخی زنان به خاطر سن بالا، یائسگی زودرس و اختلالات دیگر، علیرغم سالم بودن ارگان های باروری به علت نداشتن تخمک، از امکان باروری محروم اند. در این افراد تنها راه باروری دریافت تخمک اهدایی از یک داوطلب است. این روش هم اکنون در کشور ما پس از طی مراحل شرعی و قانونی آن، سال هاست که مورد استفاده قرار می گیرد.

در این روش فرد دهنده با مصرف دارو تحت تحریک تخمدان قرار گرفته و پس از رسیدن شدن تعداد قابل قبول فولیکولها طی یک جراحی کوچک تخمکها گرفته شده، در محیط آزمایشگاه، تخمک اهدایی توسط اسپرم های مرد که همسر گیرنده تخمک است، لقاح می یابد. رحم فرد گیرنده (نابارور) نیز همزمان پس از مصرف یکسری دارو، آماده شده و جنین حاصله از این لقاح به رحم زن نابارور منتقل می شود.

با استفاده از تخمک اهدایی جنینی تشکیل و نوزادی متولد می شود که از نظر ژنتیکی ۵۰ درصد آن متعلق به والدینش (پدرش) است. اگر چه نیم دیگر ذخیره ژنتیکی نوزاد متعلق به اهدا کننده تخمک است ولی وقتی جنین به رحم مادر گیرنده تخمک منتقل می شود، محیط رحم می تواند تأثیرات زیادی روی آن داشته باشد.

در چه مواردی باید از تخمک اهدایی استفاده کرد:

۱. نارسایی اولیه یا زودرس تخمدان.
۲. پیشگیری از انتقال بیماریهای ژنتیکی خاص به جنین
۳. کاهش عملکرد تخمدان
۴. کیفیت پایین جنینها بطور مکرر در سیکلهای قبلی
۵. سن بالای ۴۰ سال